

GLAS

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA ZA GORENJSKO

S skupščine delavskih svetov podjetij
IEV, Iskra, Telekomunikacija in TELA

NOVE OBLIKE SODELOVANJA

zahteve našega gospodarskega
in družbenega razvoja

KRANJ, 15. aprila. Danes je bila v prostorih Okrajnega
ljudskega odbora Kranj skupščina delavskih svetov pod-
jetij, ki so se priključila k Iskri.

Skupščine se je razen 160 članov delavskih svetov podjetij
IEV, Iskra, Telekomunikacije in TELA, udeležilo tudi več
gostov, med njimi državni podsekretar za industrijo pri
Zveznem izvršnem svetu tov. Vinko Hafner, sekretar za
industrijo Izvršnega sveta LRS tov. inž. Viktor Kolnik,
sekretar OK ZKS Janko Rudolf, podpredsednik sindikatov
Slovenije tov. Leopold Kresc, predsednik sveta za šolstvo
LRS tov. Vlado Majhen, zastopniki okrajnih in občinskih
ljudskih odborov ter predstavniki političnih organizacij.
Na skupščini so razpravljali o programu in organizaciji
podjetja in delavskega samoupravljanja, ki bosta z ozirom
na novo kvaliteto imela tudi nove, specifične oblike.

Skupščina sta pozdravila tovari-
ša Julij Novljan, predsednik de-
lavskega sveta Iskre in Stane Bo-
žić, predsednik občinskega odbora
SZDL Kranj. Uvodni referat ozi-
roma splošno poročilo o delu in
nalogah bodočega podjetja je imel
generalni direktor Iskre, tov. Sil-
vo Hrast. Ko je v uvodu svojega
referata pozdravil vse navzoče, je
dejal, da verjetno še marsikdo mi-
slja, da je to samo neko mehanično
zdrževanje podjetij, nek mate-
matičen seštev materialnih ko-
ličin in kadrov. Če bi pri naši od-
ločitvi upoštevali samo te elemen-
te, je poudaril tov. Hrast, bi ne
grešili samo postavljeni cilj, am-
pak bi se z ozirom na osežnost
takšnega novega povečanja apa-
rata vrnili k administrativnemu
vodenju in formalnemu upravlja-
nju. Ker pa smo pri združevanju
podjetij prisluhnili vsem spre-
membam na gospodarskem pod-
ročju in razvijanju organov de-
lavske samouprave, smo na tej
skupščini formalno koncepte in na
njih organizirali bodoče združeno
podjetje.

Poročilo o družbenem upravlja-
nju in novem združenem podjetju
je podal tov. Milan Pogačar, vodja
proizvodnje v Telekomunikaci-
jah, poročilo o organizaciji pa tov.
Boris Kryštufek, šef organizacij-
skega biroja v Iskri.

K razpravi o vseh treh referatih
so se javili šteje diskutanti. Tov.
Hafner je poudaril, da smo bili
vedno zainteresirani za razvoj
Iskre in da bo novo združevanje
uspešno reševalo svoje probleme
samo tedaj, če bo vsako izmed teh
štirih podjetij ohranilo določeno
stopnjo samostojnosti in če se bo
novo združeno podjetje jasno ori-
entiralo na gospodarskem področ-
ju ter prešlo na specializacijo.

Proti koncu svoje daljše razprave
je član delavskih svetov vseh šti-
rih podjetij opozoril na to, da ne
smejo pričakovati, da bo rešitev
določenih problemov prišla sama
od sebe, temveč, da bo terjala od
njih še mnogo naporov.

V razpravi so sodelovali še tov.
Rudi Jančar kot zastopnik Indus-
trijske zbornice za Slovenijo, to-
varš Franc Dobnikar kot predse-
dnik elektrotehničnega društva Slo-
venije ter tov. inž. Sodnik kot
podpredsednik občinskega ljud-
skega odbora Ljubljana-center.

Zbor delavskih svetov je v ce-
loti potrdil vse tri referate kot te-
meljna načela in napotila za na-
daljnje delo. Na zaključku zboro-
vanja so bili sprejeti sklepi. De-
lavske svet Iskre pa se pooblašča,
da skliče prvo zasedanje skupšči-
ne vseh delavskih svetov.

np

Nove tarife v PTT prometu

V povprečju so storitve dražje za 21% - Cene za krajevne telefonske
pogovore na Gorenjskem nespremenjene

Ker je bilo treba zagotoviti pogoje za uvedbo in razvi-
janje nove organizacije v PTT prometu in za enakopravno
pridobivanje dohodkov in akumulacije (tako kot to že v
drugih gospodarskih organizacijah), je bilo treba povečati
tarife storitvam za notranji in mednarodni PTT promet.
Storitve so se v povprečju povečale za 21 odstotkov in ve-
ljajo od sobote, 15. aprila, dalje.

Medtem ko so tarife za medna-
rodni promet določene na podlagi
svetovne poštne konvencije in
drugih mednarodnih dogovorov po
obračunskem tečaju 750 dinarjev
za dolar, so se cene v notranjem
prometu zaradi že omenjenih po-
treb, kot tudi potrebe po zago-
tovitvi materialne baze za znatno
razširitev delavskega samoupravl-
janja zvišale v medkrajevnem
prometu za pisma do 20 gr na 25
dinarjev, 50 gr na 40, do 250 gr na
80 dinarjev itd. Nove cene v kra-
jevnem prometu pa so za pisma
do 20 gr 20 dinarjev, do 50 gr 30,
do 250 gr 50 dinarjev itd. Cene do-
pisanje so ostale nespremenjene in
znajajo v medkrajevnem prometu
15, v krajevnem pa 10 dinarjev.

V medkrajevnem prometu se
plača za vsako besedo 10 dinarjev,
najmanjši znesek za brzojavko pa
znaša 100 dinarjev. - Za enoto
medkrajevne telefonske pogo-
vora so tarife od 7. do 19. ure:
bližnja cona do 10 km 60 din, do
25 km 120, do 50 km 180, do 200 km
300 dinarjev itd. V času od 19. do
7. ure je tarifa za pogovore po-
lovico nižja od redne. Razen ome-
njenih cen pa podjetja PTT sama
določajo cene krajevnim telefon-
skim pogovorom v sporazumu s
svojimi komunali. Na pošti v
Kranju smo se pozanimali, če bo-
do tudi tu kakšne spremembe, ki
smo zvedeli, da bo ostala tarifa

za krajevni telefonski pogovor
takašna kot je bila doslej.
Tako kot v notranjem PTT pro-

metu so spremenjene tudi tarife
za mednarodni promet, in sicer
bo treba plačati za pismo do 20
gr 50 dinarjev, za vsake naslednje
20 gr pa še po 30 dinarjev, le tarifa
za pisma, ki gredo v Albanijo, Gr-
čijo, Turčijo, Bolgarijo, Madžar-
sko in Romunijo, je za 10 dinar-
jev nižja. Tarifa za dopisnice je
30, posebna cena pa 25 dinarjev.

V soboto zvečer so v kranjskem Meštem muzeju odprli razstavo, posvečeno 20-letnici revolucije.
Razstavo je odprl Martin Prešern, slovesnosti pa sta med drugimi prisostvovala tudi Ivan Bertonec-
Johan in Franc Konobelj-Slovenko. Za razstavo je veliko zanimanje.

V soboto zvečer so v kranjskem Meštem muzeju odprli razstavo, posvečeno 20-letnici revolucije.
Razstavo je odprl Martin Prešern, slovesnosti pa sta med drugimi prisostvovala tudi Ivan Bertonec-
Johan in Franc Konobelj-Slovenko. Za razstavo je veliko zanimanje.

V soboto zvečer so v kranjskem Meštem muzeju odprli razstavo, posvečeno 20-letnici revolucije.
Razstavo je odprl Martin Prešern, slovesnosti pa sta med drugimi prisostvovala tudi Ivan Bertonec-
Johan in Franc Konobelj-Slovenko. Za razstavo je veliko zanimanje.

V soboto zvečer so v kranjskem Meštem muzeju odprli razstavo, posvečeno 20-letnici revolucije.
Razstavo je odprl Martin Prešern, slovesnosti pa sta med drugimi prisostvovala tudi Ivan Bertonec-
Johan in Franc Konobelj-Slovenko. Za razstavo je veliko zanimanje.

V soboto zvečer so v kranjskem Meštem muzeju odprli razstavo, posvečeno 20-letnici revolucije.
Razstavo je odprl Martin Prešern, slovesnosti pa sta med drugimi prisostvovala tudi Ivan Bertonec-
Johan in Franc Konobelj-Slovenko. Za razstavo je veliko zanimanje.

Skupščina delavskih svetov podjetij IEV, Iskra, Telekomunikacije in TELA

Plenum ObSS Škofja Loka o delavskem in družbenem samoupravljanju

Vsi delavci naj upravljajo

Tudi po manjših kolektivih bo treba utrditi delavske svete

V petek, 14. aprila, je bil v Škofji Loki plenum Občin-
skega sindikalnega sveta, na katerem so govorili o delav-
skem in družbenem samoupravljanju v komunah in v posa-
meznih kolektivih na tem območju. Plenuma so se udeležili
njihovi člani in predstavniki delavskih svetov škofojloških
in okoljskih kolektivov. Štešna ugotovitev plenuma je
bila, da imajo v večjih podjetjih organi delavskega samo-
upravljanja res takšno vlogo, kakršna jim pripada, da je
v manjših kolektivih še precej nezdravih pojavov.

V uvodnem referatu je predse-
dnik ObSS Milan Osovnikar obšir-
no orisal glavne značilnosti naše
ekonomske politike, ki je ustvarila
tudi pogoje za to, da so proizva-
jalci tudi upravljalci. Posebej se
je zadržal pri pomenu delavskega
samoupravljanja, nalogah delav-
skega sveta in upravnega odbora
kot predstavniških organov delav-
skega kolektiva, pri nalogah, ki
jih ima sindikalna podružnica in
njen izvršni odbor v zvezi s samo-
upravljanjem; govoril je še o de-
centralizaciji samoupravnih orga-
nov ob uvedbi ekonomskih enot
in o nalogah, ki naj bi jih opravl-
jal zbor proizvajalcev kot zdru-
ženi organ samoupravljalcev v
komuni.

Vodstva nekaterih podjetij še
vedno mislijo, da se delavci ne za-
nimajo za probleme podjetja in
želijo odločiti le pri razdeljevan-
ju dohodkov. To pa se dogaja le

v tistih kolektivih, kjer člani de-
lavskega sveta niso dobro sezna-
njeni s svojimi pravicami. Prav
sindikalna organizacija bi morala
biti tista, ki bi skrbela za to, da
bi člani kolektiva poznali ekono-
mski razvoj ne samo v podjetju,
ampak tudi v vsej državi in na
svetu sploh. Medtem ko je tova-
riš Osovnikar govoril o pozitivni
vlogi, ki jo imajo lahko delavci
upravljalci, je omenil tudi zani-
mljiv primer iz večjega škofojlo-
škega kolektiva. Na dveh obrač-
nih sestankih so govorili o tem, da
se odpovedo delu viška osebnih
dohodkov, ki bi ga namenili za in-
vesticije in za potrebe družbenega
standarda. Medtem ko so se v
obratu, kjer so zaposleni delavci,
ki so odvisni samo od dela, s tem
tako strinjali, so v drugem obrač-
tu, v katerem je zaposleno precej
delavcev, ki imajo tudi kmetije,
predlog odklonili. Slišati je bilo
celo pripombe kot: kaj nas briga
razvoj podjetja, bomo šli pa dru-
gam.

Da ima sindikalna organizacija
največ nalog pri vzgoji proizva-
jalcev v dobre upravljalce, nam
lahko potrdi ugotovitve, da so sa-
moupravni organi dobro razviti
povsod tam, kjer je močna tudi
ta organizacija.

Kot organi samoupravljanja po
kolektivih, ima v okviru komun
veliko vlogo tudi zbor proizvajal-
cev, saj v njem delavci in kmetje
odločajo o razdelitvi viškov v komu-
ni. Prav zato bi morali biti člani
tega zbora bolj povezani z de-
lavskega sveta po podjetjih in
skupaj z njimi reševati tudi pro-
bleme posameznih gospodarskih
organizacij.

V razpravi so sodelovali pred-
stavniki manjših kolek-
tivov. DS podjetja Cevljar v Go-
renji vasi ima težave pri delitvi
dohodkov, ker je vezan na kalku-
lacije Planike. Zelo nezadovoljni
so delavci podjetja Marmor, kjer
se mora delavski svet vedno po-
koriti vodstvu podjetja. Predlogov
članov DS niti v zapisnike ne
vpišejo. - Delavci v podjetju
Kroj se sprašujejo, čemu so nastal-

vihi tehničnega vodja, saj jim z
nikakršnimi nasveti ne pomaga in
tudi drugače ne vedo, kaj dela. -
Več govornikov je ugotavljalo, da
še vedno ni med vsemi člani kole-
ktiva zanimanja za dogajanje v
podjetju. V nekaterih podjetjih
vse skupaj prepustijo kar pred-
sednikom in tajnikom delavskih
svetov, upravnih odborov ter po-
sameznih organizacij.

S konference OO LT

Ljudska tehnika si vedno hitreje utira pot

Radovljica, 15. aprila. - V soboto popoldne je bila v
sejni dvorani ObLO v Radovljici redna letna konferenca
Okrajnega odbora Ljudske tehnike Kranj. Razen številnih
delegatov so se je udeležili tudi gostje, med njimi pred-
sednik in sekretar GO LT Slovenije ing. Milko Goršič in
tov. Prvinšek, predstavnik JLA polkovnik Begovč, sekretar
Ob ZKS Radovljica Franc Jere, zastopnik OK LMS Srečko
Krč in drugi.

Poročilo o dveletnem delu OO
LT Kranj je podal njegov pred-
sednik Ludvik Rančigaj. Ko je go-
voril o delu odbora, je poudaril,
da si LT vedno hitreje utira pot na
vseh področjih svojega dela, pred-
vsem na šolah, v industriji in
kmetijstvu. Danes je na Gorenj-
skem že 42 osnovnih organizacij
LT s številnimi sekcijami, v kate-
rih je več kot 7100 članov. Te
organizacije so izvedle 18 motor-
nih in avtomobilskih dirk, blizu 50
razstav, 35 ocenjevalnih voženj, 20
lovov na lisico, okoli 30 izletov,
115 strokovnih tečajev, nad 400
predavanj itd. Na Gorenjskem de-
luje 7 občinskih odborov LT v
Kranju, na Jesenicah, Radovljici,
Škofji Loki, Trzinu, Zireh in Ze-
lezniških. Na kratko je poročal tu-
di o delu komisije za tehnično
vzgojo mladine, o delu kmetijsko-
tehnične komisije, komisije za de-
lo v industriji, o komisiji za foto
in kino amaterstvo ter o delu pro-
pagandne komisije.

Po referatih je bila izredno ži-
vahna razprava, v kateri je sode-
lovalo 26 diskutantov. Tov. Milko
Goršič je dejal, da se pri dana-
šnjem tehničnem napredku orga-
nizacije LT ne morejo ukvarjati
s starim načinom dela. Potrebni
so novi sodobni pripomočki, večja
finančna sredstva, večje sodelova-
nje z društvi inženirjev in tehni-
kov in boljši strokovni kadri. Tov.
Janez Žibert iz Kranja je poudaril
- da je treba ustanoviti tudi pri
občinskih odborih LT servise, ka-
kršni so pri OO LT. Servisi nudijo
osnovnim organizacijam LT po iz-
redni nizki ceni najrazličnejši od-
padni material. Tega nudijo pred-
vsem tovarne Iskra, Jelovica in
Železarna Jesenice. Za vse ostale
tovarne pa naj bi veljalo, da bi
imele do tega servisa več razume-
vanja.

Poročnik JLA tov. Nežmah je
dejal, da se morajo samoupravni
organi v tovarnah bolj zavedati,
da prav LT vzgaja bodoči kader
za industrijo. Zato je ta dolžna nu-
diti organizaciji več podpore. Prav

tako je poudaril, da je delo LT na
šolah pomembno tudi zato, ker
usmerja mladino v poklice.

O II. zletu LT okraja Kranj, ki
bo letos v Radovljici, je govoril
ing. Franc Pavlič. Dejal je, da mo-
ra biti ta zlet bolj množičen in
kvalitetnejši kot lanski. Odrz, da
je delo LT usmerjeno tudi v kme-
tjstvo, naj se pokaže z množično
udeležbo kmetijskih strojnikov na
II. zletu. Tov. Srečko Krč je dejal,
da je treba mladino vsestransko
vzgojati, ker je vzgoja v LT se-
stavni del njenega učenja.

Na podlagi razprave je bilo spre-
jetih več pomembnih sklepov. -
Najvažnejši med njimi se nana-
šajo na organizacijo okrajnega
modelarskega tekmovanja in na
propagandno vožnjo motornih vo-
zil v sodelovanju s strelsko orga-
nizacijo in podobno.

Pred zaključkom konference so
najzaslužnejšim članom podelili
plakete, osnovnim organizacijam
LT pa pismena priznanja. Izvolili
so nov 19-članski upravni odbor in
3-članski nadzorni odbor. S konfe-
renco so poslali tudi pozdravno
brzojavko predsedniku GO LT Ju-
goslavije tov. Leskošku.

Za Dan železničarjev na Jesenicah

V počastitev Dneva železničar-
jev so v soboto popoldne na Je-
senicah odkrili spominsko ploščo
trinajstim jeseniškim železničar-
jem, ki so v zadnji vojni postali
žrtve fašističnega terorja. Odkrit-
ju spominske plošče je sledil pro-
menadni koncert jeseniške godbe
na pihala. Zvečer je bila v Čufar-
jevem gledališču svečana proslava.
Proslavi je prisostvovala številno
občinstvo ter predstavniki družbe-
nih in političnih organizacij. -
Slavnostnemu govoru je sledil
program, ki so ga izvajali gojenci
jeseniške glasbene šole, folklorna
skupina jeseniške Svobode ter
mladinski pevski zbor Gimnazije.

Kongres na Čebinovem

Na današnji dan, 17. aprila, pred 24. leti, je v mali kmečki hiši na Čebinovem nad Trbovljami začel prvi ustanovni kongres Komunistične partije Slovenije. Kongresu so prisostvovali tovariši Edvard Kardelj, Miha Marinko in drugi. Med udeleženci je bil tudi znani revolucionar in organizator Stane Zagar, učitelj iz Dobrave pri Kropi, ki je bil takrat tudi izvoljen v prvi CK KP Slovenije. Na kongresu so mnogo razpravljali o nevarnosti vojne, o podpori osvobodilnemu boju v Španiji in v drugih deželah, o razkrinkavanju protiljudske dejavnosti takratnih režimov pri nas in o enotnosti slovenskega naroda v njegovem boju za nacionalne in socialne pravice.

Ob 20-letnici tega dogodka je tovariš Ivan Bertonec, sedanjí predsednik Okrajnega odbora ZB, ki je bil že takrat član KP, povedal tole: Spomladi 1937 je bil tovariš Zagar pozvan na sestanek, na katerem je bil nekaj dni. Kam je odšel, nismo še vedeli. Pred njegovim odhodom se spominjam,

da smo razpravljali v naši partijski celici o vseh važnih političnih vprašanjih našega kraja. Ko se je vrnil, nas je takoj spet ponovno sklical. Takrat pa je povedal, da je bil na ustanovnem kongresu Komunistične partije Slovenije. Povedal nam je, da so se kongresu udeležili delegati iz vse Slovenije, da je kongres analiziral politično stanje in sprejel resolucijo za delo Partije, ki se je potem usmerila na množično osnovo, na razširitev in vzpostavljanje novih organizacij predvsem v industrijskih krajih.

BELEŽKA

NAPAKE JE TREBA SPROTI ODPRAVLJATI

V tovarni Oven v Kranju je med direktorjem in nekim delavcem že večkrat prišlo do spora. Toda delavec — ključavničar — je bil kljub temu zadovoljen z dohodkom za opravljeno delo, razen tega ni bil nikdar v postopku pred disciplinsko komisijo zaradi kršitve Zakona o delovnih razmerjih. Imel je zaupanje tudi med kolektivom, ki ga je že dvakrat zapored izvolil v upravni odbor. Toda...

V petek, 14. aprila, je bil v podjetju Oven spet ogenj v stih — kot pravimo. Med omenjenima je spet prišlo do spora. Delavec se je direktorju zagovarjal, da dela paš tisto, kar mu je naročil obratovodja. S tem direktor ni soglašal, češ da mora poslušati njega in da bo delal tisto in tako, kot bo rekel on.

Beseda je dala besedo. Spor se je tako zaostroil, da je direktor napodil delavca, člena upravnega odbora, v personalni oddelek po delavsko knjižico. Kmalu nato je zahteval knjižico tudi obratovodja. Sledilo je izredno zasedanje samoupravnih organov. V razpravi so prisotni sprejeli več koristnih sklepov. Obratovodja je umaknil odločbo, pa tudi delavca so spustili, naj v ponedeljek spet pride na delo. Prah ki se je dvignil, se je spet polegel.

Vsekakor je ta primer pokazal, da je treba napake sproti odpravljati; da je treba delo sistematično organizirati — direktor naj se pogovori z obratovodjo, ti pa bodo proizvedene naloge prenašali na ostale. Tako pa tu doslej ni bilo in so veliko pomankljivost spoznali šele na izrednem zasedanju, ki je sledilo nepotrebnemu prepri. Če bi samoupravni organi sproti reševali posamezne napake, bi vsekakor ne prišlo do spora in tudi proizvodnja bi tekla boljše. Zato upajmo, da bodo četrtični dogodki pozitivno vplivali na nadaljnje delo in odnose v kolektivu.

VREME

V zahodnih predelih pretežno oblačno vreme, s popoldanskimi padavinami, v vzhodnem delu Slovenije oblačno; temperatura do 19 stopinj Celzija.

Ljudje in dogodki

Dan pa začetku procesa proti Eichmanu, je stari nemški kancler odletel v Washington. Očitno je odšel na pot dokaj zaskrbljen, tako glede ugleda Nemčije sprito Jeruzalemskega procesa kakor tudi glede novih pogledov mlade ameriškega predsednika, ki se že od vsega začetka niso kdo ve kako skladali z nazori brenškega starca.

No, obisk je srečno minil in uradni zahodnonemški krogi so baje z razgovori med Kennedyjem in Adenauerjem zelo zadovoljni. Poudarjajo, da je skrb za skupne koristi zahodne politike zmaga nad nasprotji v glediščih. Vendar uradna sporočila o obisku in kontrasti mnogih vplivnih zabod h listov kažejo, da ni šlo vse tako gladko. Adenauer je bil namreč tisti, ki se

Kanclerjevo prilagajanje

je — vsaj na videz — moral prilagoditi stališčem novega ameriškega predsednika. Stari kancler je sicer skušal prebrčati mladega ameriškega predsednika, da se koristi Zahoda v Evropi dajo zaščititi le s trdo roko. S tem v zvezi je vztrajal pri atomski oborožitvi zahodnoevropskih držav. Kennedy pa je te njegove teze zavrnil in dal kanclerju jasno vedeti, da atomskega kluba ne bo razširjal.

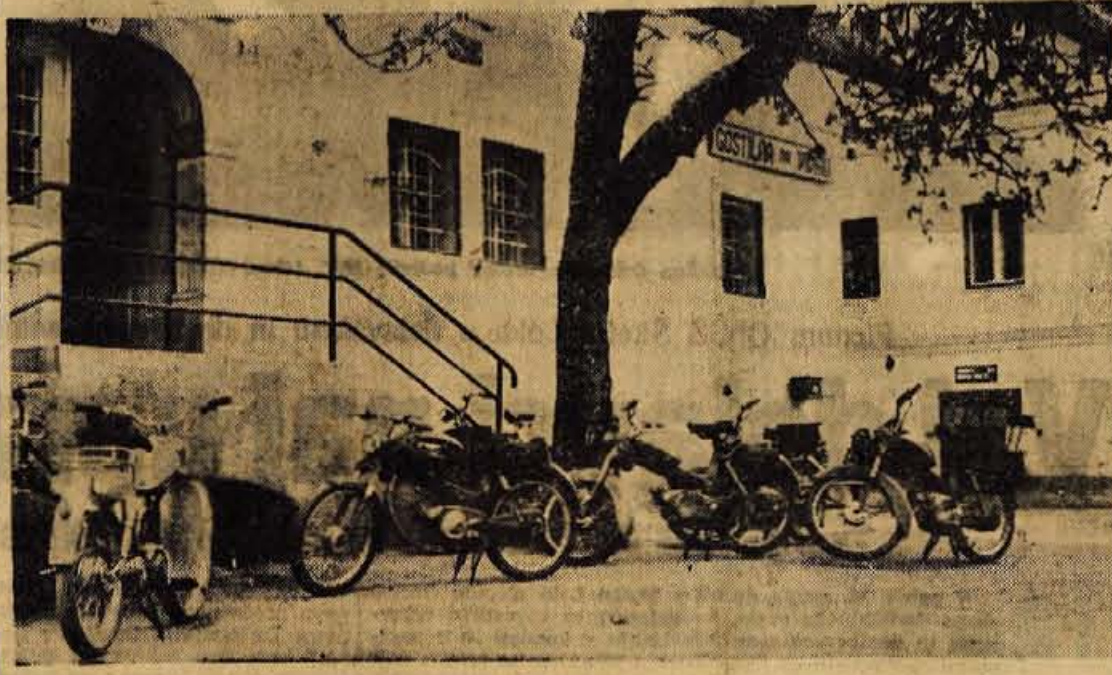
Adenauer je tudi tokrat špekuliral z zaostrevanjem hladne vojne. To je tudi razumljivo, kajti le na ta način lahko stari kancler ostvari svoje politične koncepcije in ohrani sedanjo vlogo Zahodne Nemčije v zahodnem bloku. Samo v pogojih nadaljnega zaostrevanja odnosov

z Vzhodom, lahko Bonn izsiljuje Zahod in kol »predsiraža zahodne demokracije« dobiva nove in nove koncesije glede oboroževanja. Zato je Adenauer celo po uradnih razgovorih v Washingtonu izjavil, da »je treba najti pot, da evropske države pridejo do lastne atomske oborožitve«.

Po razgovorih z Macmillanom in Adenauerjem, se namerava predsednik Kennedy v naslednjih dveh mesecih posvetovati še z ostalimi zahodnoevropskimi državami. Prihodnji mesec bo zato potoval v Pariz. Seje po teh razgovorih bo končno formiral svoje stališče glede osnovnih evropskih problemov. Prav v tem času pa bo kancler Adenauer še naprej poskušal vse, da bi prodrl s svojimi nazori. Malokdo si

cer verjame, da bo pri tem uspel. Toda, čeprav kaže, da je politiko, ki jo trdovratno zastopa starček iz Bonna že pregazil čas, vendarle ne gre podcenjevati njegovih naporov. Se zlasti ne zato, ker je dokončno spoznanje o zgrešenosti zahodnonemške politike odvisno od rešitve mnogih problemov širom po svetu. Na nekaterih področjih — n. pr. na Kubi — pa se po zadnjih poročilih položaj še poslabšuje.

Kljub vsemu pa se na Zahodu vse bolj krepi spoznanje, da brez pomiritve ni moč rešiti nemškega problema. Zato se mnogi sprašujejo, če je nemškemu kanclerju spričo njegovih stališč sploh do resnične združbe Nemčije. Vsekakor že to spoznanje vlija določeno upanje.

V torek, 11. aprila, je bila podoba pred gostilno v Poljanah za marsikoga nenavadna. Domačini pa so jo navajeni. Vsak mesec je enkrat tako, in sicer takrat, ko delavci v podjetjih prejema zasluzek. Takrat je pred gostilno moped pri mopedu, v gostilni pa ples in pesem.

Kazen za napadalce

V petek, 14. aprila, je bila pred petičlanskim senatom Okrožnega sodišča v Kranju javna razprava proti Dragu Hrženjaku, Stefanu Safrančiču, Antonu Polancu, Vladimirju Reberniku in Stefanu Barišiču. Omenjeni obtoženci so lani v oktobru, novembru in letos v januarju brutalno napadali nekatere domačine in jim prizadejali težje in lažje telesne poškodbe.

Oglejmo si, zakaj so se zagovarjali?

Drago Hrženjak in Stefan Safrančič sta 18. oktobra lani v Savskem logu nasilno napadla F. R. iz Javornika pri Kranju, ga močno telesno poškodovala in ušla. — Oba obtožena Drago Hrženjak in Safrančič sta to dejanje ponovila že naslednji večer prav tako v Savskem logu, ko sta spet brutalno napadla J. S. iz Gorenje Save, ko je šel tod mimo v kino.

Naslednje zlo dejanje nad mirnimi domačini so obtoženci storili 16. januarja letos. To se je zgodilo v Savskem logu v Kranju med 20 in 21. uro. Hrženjaku kot vodji napadalne grupe so se pred gostilno »Jerca« ta večer pridružili še Anton Polanec, Stefan Barišič in Vladimir Rebernik. Domenili so, da bodo napadli vsakogar, ki bo ta čas prišel čez most v Savskem logu. Prva žrtev je bil 20-letni A. K. iz Rakovice, ko se je peljal s kolesom domov. Napadna skupina ga je ustavila, ga vrгла s kolesa in začela pretepati. Strgali so mu površino in vse je kazalo, da ga hočejo vreči v deželo Savo. Toda ta podvig jim ni uspel. Druga žrtev še isti večer je bil O. G. z Gorenje Save. Nič hudega slučaj je šel O. G. čez Savski most proti domu. Hrženjak ga je

s svojo skupino počakal in tudi njega so močno pretepali. Kot smo v našem listu že pisali, je bil tretja žrtev te skupine V. G. prav tako z Gorenje Save. Sele ko je začel klicati na pomoč, so tudi njega izpustili. Razen tega je Drago Hrženjak 2. novembra lani sam napadel na poti iz Kranja proti Stražišču S. S. in ga močno z nožem ranil nad levim očesom.

V preiskavi je sodišče ugotovilo, da gre tu za ropanje, vendar pa je glavna obravnava pokazala drugače. Obremenjena pričla F. R. iz Javornika pri Kranju, je v življenjski zmedenosti nekoliko zanikal svoje izjave, ki jih je dal v preiskavi, češ da se ne spomni dobro ali so ga, ali ga niso hoteli oropati. Pripomnil je še, da je bil takrat močno vinjen in da se vsega prav dobro ne spomni. Tudi ostale priče niso izpovedale, da so jih hoteli napadati oropati. Kljub temu, da je tudi bilo sodišče resno prepričano, da gre tu za ropanje, na glavni obravnavi to ni bilo dokazano.

Zaradi tega je storilec sodišče prisodilo tudi milejšo kazen, in sicer Dragu Hrženjaku 4 leta strogega zaporja za tri kazniva dejanja telesnih poškodb in za kaznivno dejanje sodelovanja v skupini, ki je nasilno napadala ljudi.

Stefan Barišič je dobil dve leti in dva meseca strogega zaporja za sodelovanje v omenjeni napadalni skupini. Vladimir Rebernik in Anton Polanec sta dobila leto dni strogega zaporja, medtem ko je dobil Stefan Safrančič 7 mesecev strogega zaporja zaradi sodelovanja v napadalni skupini.

Kot olajševalne okolnosti je sodišče upoštevalo predvsem neznanje obtožencev, razen Stefana Barišiča in življenjsko neizkušnost. Vsi obtoženci so povprečno stari 21 let.

M. Z.

SEMINAR ZA ČLANE OBČINSKEGA KOMITEJA

Škofja Loka — V petek, 21. aprila, se bo v Škofji Loki začel seminar za člane občinskega komiteja, ki se ga bodo udeleževali tudi nekateri sekretarji večjih osnovnih organizacij. Seminar bo dvodnevne in bodo na njem govorili o metodah dela v komiteju in v osnovnih organizacijah.

Dr. Višnarju v slovo

13. april: Jutro poteka tako kot vsak dan. Po merjenju temperature vstajanje kot običajno. Bolniki smo dobre volje in se poslavljamo od pacientov, ki odhajajo srečni domov.

Dr. Čeb opravi svojo vizito, kmalu pa se ponovno vrne in napravi vizito še namesto dr. Višnarja.

ja. Čeprav prijazen, se nam zdi nekam čuden, resen. Sele potem, ko pride v sobo glavna sestra z obloženimi očmi in na naše radovedne pogledne odgovori, da je dr. Višnar umrl, zveemo kruto vestico. Vsem zastane dih, ne moremo do besede, solze tadi nam zalijejo oči in prve naše besede so le v globoko segajoči, bolesteri vzdih. Nismo mogli verjeti, dokler ni na drogu zavisa črna zastava.

Ne moremo si misliti, da ga ne le kot zdravnika, marveč tudi kot človeka ne bo več med nas. Živel je z nami, z nami sočustvoval in nam bil hkrati tolažnik. Zajelo nas je spoznanje, da smo ostali osamljeni, zakaj nenadomestljivo je vsakomur, ki ga je poznal.

V spominu nam bo ostalo njegovo zadnje srečanje z nami pri zadnji viziti prejšnjega dne. Za vsako bolnico se je zanimal, jo prijazno ogovoril in pri odhodu vse še enkrat spogledom objel, češ, ne bojte se, saj skrbim za vas. Ta njegov zadnji pogled in pa prijazen nasmev nam bo ostal v spominu za vedno.

13. aprila smo zgubili velikega borca na zdravstvenem polju, skrbnega očeta in moža ter iskrenega prijatelja. Ni dovolj močna naša beseda, da bi izrazila to, kar čutimo. Srečni, morda povsem zdravi, se bomo spet vrnili domov med svoje drage, dr. Višnar pa nam bo za vselej ostal v nepozabnem spominu. Hvaležni pacienti bolniškega oddelka Obratne ambulante Železarne Jesenice

Zdravstveno prosvetljevanje

Predsednik občinskega odbora RK, tovariš Ignac Zagorec je v svojem poročilu poudaril, da je bilo delo krajevnih odborov RK usmerjeno v preteklem letu v glavnem na zdravstveno prosvetljevanje prebivalstva. Tako je bilo lani organiziranih 6 tečajev za prvo pomoč, 5 tečajev za hišno nego bolnika in 3 tečaji za nego dojenčka. Razen tega je bilo v zimskem času na področju preko 30 najrazličnejših zdravstvenih predavanj, ki so bila zelo dobro obiskana.

Za izboljšanje dela v krajevni organizaciji RK je bilo poslanih na razne tečaje 12 aktivistov s terena.

Občinski odbor RK je nadalje prispeval mlečnim šolskim kuhinjam materiala in vrednosti 9 milijonov dinarjev. V razpravi je bilo precej govora o pomoči občinskega odbora RK za dograditev okrevališča na Debelem ritcu. Sklenjeno je bilo, da bodo podmladkarje RK, ki hodijo sedaj v 8. razred osnovne šole vključili v članstvo RK in si tako zagotovijo nov kader. Podmladek na šoli v Loki zelo dobro deluje, in sicer pod vodstvom učiteljice Julijane Vilfanove. Na šoli so izvedli tudi tečaj prve pomoči. Štiri ekipe so stalno pripravljene nuditi prvo pomoč.

V. K.

NAŠ RAZGOVOR

V okviru Ribiške zveze je na Gorenjskem pet ribiških dručin, in sicer na Bledu, Jesenicah, Trzinu in Kranju. Slednja ribiška družina vključuje z območja kranjske komunne 80 članov. Ker pa skrbi tudi za bodoči naraščaj ima posebno mladinsko sekcijo, katere člani so mlajši od 18 let. Ivan Mauser, starešina kranjske ribiške družine, ki se že 11 let ukvarja z ribolovom, nam je o lepem sportu povedal marsikaj zanimivega, kar bo prav gotovo zanimalo tudi naše bralce.

»Slišal sem, da ste letos že pričeli z lovom. Zanima me, kje imate lovišča in kdaj lahko lovite posamezne ribe?«

»S 1. aprilom smo pričeli loviti edino dovoljeno ribo — po točno postrv, in sicer od kokrškega kamnoloma in izvira same

Kokre. I. bo dovoljen lov na šarenko — ameriško postrv in še nekatere druge ribe in to v Savi od jezca v Savskem logu do hidrocentrale v Medvodah. V lipanskem revirju, ki obsega predel od jezca na Primskem do kokrškega kamnoloma pa bomo pričeli loviti še lipana.«

»Lov imate torej točno odmerjen. Ali so člani dovolj disciplinirani in upoštevajo navodila?«

»Vsak ribič mora v posebno kartoteko vpisati datum lova, količino in teža plena. Dnevno sme uloviti le tri postrvi in pa do tri kilograme rib — belice. Če napravi ribič ta ali pa kak drug prekršek, ki ni v skladu z določili ribiškega pravilnika, se mora zagovarjati pred ribiškim disciplinskim sodiščem, ki lahko kršilca začasno ali pa za stalno

izključi iz ribiške družine. Takih primerov nimamo in se z disciplino res lahko pohvalimo. V začetku tega meseca smo postavili tudi poklicnega čuvaja, ki skrbi za disciplino ribičev, preganja krivolgeve, pregleduje odplake itd.«

»Omenili ste odplake, ali vam te povzročajo mnogo škod?«

»Vsekakor imamo s temi največ težav. V kemijem oddelku ribiškega inštituta v Ljubljani bodo ugotovili, koliko škodo nastane zaradi odplak posameznih podjetij, ta pa bodo potem ustrezno škodo poplačala družstvu v denarju, ki ga bomo porabili izključno za ribogojne namene.«

V jezeru Črnjava v Predvorju smo vložili šarenko in polkuso tudi lipana, v Zbiljsko jezero pa kalifornijsko postrv. Tu bo-

mo v prihodnje loviti ribe za široko potrošnjo in smo v ta namen že kupili ribiško mrežo, je nadaljeval tovariš Mauser.

»Kako pa je z izobraževanjem ribičev?« me je zanimalo.

»Pred dobrim tednom smo imeli ribiške izpite. Kajti član društva mora uspešno opraviti izpit. Sedem članov je preizkušnjo dobro prestalo, dva pa ne.«

»In za konec še nekaj iz vaše ribiške prakse, vam je kak dogodek ostal v posebnem spominu?«

»Najbolj ponosen sem bil 1. maja 1945 leta. Ujel sem 1 kg in pol težko šunko, čeprav sem bil šele prvi dan ribič. Pa saj ni glavno, če je plen velik, z veseljem me navdaja še odhod v prelepo naravo in prijetni občutki pri lovu samem.« M. F.

Čez nekaj dni lov na šarenko

Ob 20-letnici ljudske revolucije

Nemcev se niso ustrašili

Pionirski odred »RATITOVEC« na II. mladinskem zboru v Cerknem, kjer sta dva člana dobila znak za hrabrost, ostali pa prave Titove fotografije. Razen tega so pionirji sedaj prvič dobili pravo orožje

Takrat, ko je prvič ročice razprli
takrat si v radosti plašno vstrepetala.
Samo da mi ne bi, da ne bi umrl!
Takrat ko na prsih je tvojih še spal,
takrat si mu nežno v solzah šepetala:
Glej, kmalu iz tebe cel fant bo postal.
Kajuh

Letos ob 20. obletnici ljudske revolucije, ko se spominjamo nešteti revolucionarni bojevi, nešteti žrtve, ki so padle za svobodo, se prav lahko še posebej spominimo mladih pionirjev iz Železnikov, ki so danes že veliki fantje. Takrat mladi pionirski Selški dolini, saj nihče ni imel več kot 14 let, ko niti dobro niso vedeli, kaj je vojno zlo, so z zavestjo pomagali partizanom, s tem da so jim zbirali hrano, nosili čaj na položaje, trosili in raznašali propagandni material in podobno. 13. februarja 1943. leta se je na poziv borca Antona Jelenca iz Železnikov zbralo prvih sedem pionirjev, ki so si nadeli ime »rdeča roža«. Raznašali so lepake in sodelovali tudi pri drugih manjših akcijah na področju Železnikov. Toda »rdeča roža« ni ostala osamljena. Iz dneva v dan so se je priključevali novi in novi pionirji, da bi tudi oni pomagali par-

tizanom. Ko jih je bilo že okoli 30 do 35 so v jeseni 1944. leta ustanovili prvi pionirski odred v Sloveniji pod imenom RATITOVEC. — Odred je nadaljeval delo »rdeče rože« in opravljal še odgovornejše in zahtevnejše naloge. Seveda prizadevnost mladih, pravzaprav še otrok, je bila kronana z nagrado. Ko so bili leta 1945. Železniki že osvobodjeni, je bil odred »Ratitovec« povabljen na II. mladinski zbor v Cerkno na Primorsko. Dva člana odreda sta v Cerknem dobila znak hrabrosti — ostali pa prave Titove fotografije. Toda to še ni bilo vse. Odred je za nagrado dobil pravo orožje, in sicer dva mitraljeza in italijanske karabinke.

Zavedali so se, da jim bo orožje še prav prišlo. Vedeli so, da slovensko ozemlje še ni svobodno in da še strašijo okoli belogardistične tolpe.

Danes so ti, takrat še pionirji,

sedaj pa delavci v tovarni »Niko«, veliki fantje. Nekateri imajo že otroke. Priljubimo, kaj so povedali o svojih akcijah, ki pa niso bile majhne. Tona Vrhune je zaposlen v »Niku« kot strojni ključavničar. Takole je pripovedoval: »S svojim bratom in Lojzčevim Janezom (ta je tudi edini padelec), smo imeli nalogo, da prenesemo čaj partizanom na položaj. Nalotili smo na Nemce. Že smo zaslišali »Halt!«. Obstali smo in čakali, kaj bo. Vprašali so nas, kaj iščemo tu v gozdu, ko so videli, da imamo posodo s čajem. Janez se je znašel in pripomnil, da nesemo čaj za Nemce. Toda prebrisanji Nemci si ga niso upali pokusiti, ker so menili, da je zastreljiv. Tako smo lahko srečno prinesli čaj do partizanov.«

Morda še bolj zanimiva pa je bila akcija, ki nam jo je povedal Janko Smid, sedaj prav tako str. ključavničar v tovarni »Niko«. — Poslušajmo njegove besede: »Dobili smo nalogo, da moramo po Železnikih pobrati vse električno napeljavno, poraziti žice in razbiti vse žarnice. Skupnica šestih nas je odšla na delo. Res, pobrali in razbili smo vse, kar se je dalo, da bi belogardistom čimbolj onemogočili delo. Toda nekdo nas je izdal in morali smo se zagovarjati pred nemškimi uradnikiom Halom. Od nas je hotel izvedeti, zakaj to delamo in kje so partizani. Nismo jih izdali, kljub temu, da smo morali precej pretrpeti, preden nas je spustil. Z jermenom nas je tolkel po rokah, da smo imeli vse krvave. Zavedali smo se, da o partizanih ne smemo ničesar povedati.«

»V znak priznanja za njegovo junakstvo in borbenost ob priliki belogardističnega napada na Železnike 4. aprila 1945. podeljuje štab Skofjeloškega odreda pionirju-komandantu Antetu sliko Maršala Tita.«

Štab Skofjeloškega odreda NOV in POJ IX. korpusa Takole je pisalo na sliki fotografije maršala Tita, ki jo je dobil komandant odreda Ante. Janko Smid je še naprej pripovedoval:

»Ob koncu aprila 1945. leta je grupa Nemcev in belogardistov napadla Železnike. Tedaj pa v va-

si ni bilo razen splošne ljudske zaščite, nikogar. Prav naš pionirski odred, vrtili smo se z orožjem ravno iz Cerknega, je takoj stopil v akcijo. Skril smo se za zid in našli proti nemški postojanki. Veliko nas ni bilo. Niti najmanj nismo računali, da bomo uspeli. Nemci so se ustrašili, ker so menili, da je več partizanov in da jih bo nemogoče premagati. Ko bi vedeli, da smo bili mi pionirji, se prav gotovo ne bi umaknili.«

Jože Košmelj je sedaj gostilničar na Čošnjici. Najprej nam je pokazal dokument z naslednjo vsebino:

»Okrožni odbor Zveze slovenske mladine v Skofji Loki, na položaju 5. decembra 1944, potrjuje prejem 500 metrov telefonske žice od tovariša Anteta, komandirja pionirjev iz Železnikov.«

Smrt fašizmu — svoboda narod! Tovariš Košmelj nam je pripovedoval naprej:

Neko noč sploh nisem mogel spati. Že kot majhen deček sem vedno slutil, kdaj se bo kaj zgodilo. Tudi ta večer sem bil vznemirljen. Ura je bila okrog polnoči, ko zadliš močan pok. Nekaj je bilo, sem si mislil. Nisem okleval, takoj sem tekel pogledat, kaj se je zgodilo. Videl sem partizana, kako je ležal na tleh ranjen v razmesarjeno nogo. Brž sem zbrul še nekatere tovariše, da smo ga spravili na varno in mu pomagali.«

Tako so pripovedovali Jože Košmelj, Janko Smid, Tona Vrhune in drugi. Premalo je prostora, da bi napisali vse, kar so nam povedali tovariši, člani pionirskega odreda »Ratitovec«. Toda teh nekaj zgodbic in dokumentov jasno pričča, kako so bili pogumni pionirji v Železnikih. Sli so po stopinjah dražgostih borcev in so se že kot mladi ljudje, ki so komaj začeli živeti, zavedali, da se borijo za svoje lepše življenje.

V spomin na pionirski odred »Ratitovec« v Železnikih bodo tudi v nedeljo, 23. aprila, pred šolo v Železnikih odkrili spominsko obeležje, ki ga bodo oskrbovali pionirji današnjega pionirskega odreda »Ratitovec« na osemletki v Železnikih. Ob odkritju spominskega obeležja pa pripravljajo tudi pester kulturni program.

Milan Živkovič

DOKUMENTI DOKUMENTI DOKUMENTI

AUSCHWITZ 4

Dnevnik taboriščnega zdravnika

Dva kaznjenca mi odvzameta malo zdravniško torbico in preiščeta moje žepce. Pozoveta me, naj se slečem. Pojavi se brivec, ki mi ostriže glavo in me obrije povsod, nato me pošljejo pod prho. Odrgnejo mi glavo s klorovo raztopino, ki je tako močna, da me oči strahovito peko in jih ne morem odpreti nekaj minut. Namesto svoje obleke prejmem iz sosednje sobe nov siv telovnik in progaste črne hlače. Čevlje potaknejo v klorovo raztopino in mi jih potem vrnejo. V svojo presenečenje moram priznati, da mi nova obleka pristaja kot bi mi bila umerjena. Kdove kateri sotrpini jo je že nosil pred menoj?

Za take vrste premišljevanj mi pač ne ostane mnogo časa, kajti že mi potisne eden izmed kaznjencev rokav navzgor, prebere številke na mojem kartonu in me z aparatom, ki je podoben nalivnemu peresu, nešteto krat vbode v podlaktico. Vse se dogaja tako naglo, da se da sklepati o veliki praksi.

Ob vbodnih ranicah se stvori kapljica črnila. Koža se bo vnela in po enem tednu bo vse spet v redu. Potem se bo dalo številke razločno brati.

Tetoviran sem torej. Zdravnika dr. Nikolaja Nyszlja ni več. Namesto njega je tu le še KZ - kaznjeneц številka A-8450.

Nenadoma se domislim drugega odločilnega trenutka iz svojega življenja. Pred petnajstimi leti mi je dekan Friderik - Wiljemove univerze v Breslavi stisnil roko in mi izročil zdravniško diplomu. Prisrčno mi je čestital na odlično opravljenem študiju in mi želel v bodočnosti vse dobro...

V čudnem duševnem razpoloženju sem. Najraje bi se predal svojemu razpoloženju, se prepustil toku dogodkov, pa naj se zgodi z menoj, kar se hoče. Toda ne, to se ne sme zgoditi! Zbrati se moram! Privaditi se moram vsemu temu, prilagoditi se moram situaciji. Izjemna situacija je to, ki se ne da z ničemer primerjati, kar sem doslej doživel in spoznal. Zdaj, prav zdaj potrebujem nadčloveških sil.

Se vedno nimam niti pojma, kaj me prav za prav čaka. Cutim le, da je treba prestopiti vse hudo kar pride, na vsak način!

Trenutne prilike, v katerih sem, gotovo niso še najboljše. Dr. Mengele zahteva od mene zdravniško delo. Domnevam, da je moja naloga nadomestiti nemškega kolega, ki so ga vpoklicali k vojakom. Morda bom moral celo prevzeti njegovo sodnozdravniško službo v bolnici kakega nemškega mesta.

Dejstvo, da mi ni treba nositi kaznjeniškega oblačila, temveč — vsekakor po Mengelejevem naročilu — sem dobil čisto dostojno civilno obleko, mi vliiva samozavest in upanje. Ali ni iz tega razvidno, da me je do delil h takemu delu, kjer je treba upoštevati tudi zunanji videz?

Vendar je vse skupaj le tvegano upanje. In moja žena? Moja hči? Od zdaj dalje se odloča vse, ne da bi sami sodelovali.

Iz kopalnice me vodi drug esesovec v barako, ki stoji nasproti. Številka 12. Kakih sto metrov dolgo poslopje je to, z enim samim ogromnim prostorom. Ob obeh straneh se vrste trinadstropna ležišča. Zbita so iz surovih tramov in desk. Ta preprosta ležišča so natrpana z bolniki. V 12. bolniški baraki taborišča F. sem.

Moj esesovski čuvaj odda moj karton starejšemu kaznjencu, ki je od nekdaj prihitel in stopil v pozor. Esesovec odide in midva s kaznjencem si stisneta roki. Paznik je v 12. baraki. Pelje me v svojo malo sobico, ki je ločena od bolniškega prostora, in mi ponudi stol.

Nato pa mi začne pripovedovati o svojem življenju. Nemec je, iz rajha, petdeset let star. Poklic: bančni ropar. Pripoveduje mi, da je zmeraj sam »delal«. Poslednji njegov podvig je bil blazen napad: pri belem dnevu je izropal neko banko v Düsseldorfu. Tri leta je živel z denarjem sijajno in veselo.

DOKUMENTI DOKUMENTI DOKUMENTI

Charles McCormac

BEG IZ SINGAPURA

Toda vsak dan smo morali korakati proti dokom, kjer so nas Japonci zaposlovali na raznih delih, od čistjenja razvalin, ki so nastale ob bombardiranju, pa do pokopavanja mrtvih Azijscev, večinoma Kitajcev, ki jih je bilo več tisoč. Nekega dne smo dobili zapoved, da moramo izkopati mrtvece, ki smo jih pred manj kot tednom dni zmešali kot mrhovino v jamo. Zdaj so Japonci kdove kakaj iskali trupla nekega Kitajca. To je bila zelo neprijetna zadeva. Že samo pokopavanje trupel je bila huda reč, še mnogo hujše pa je bilo odpiranje zasilnih grobov. Vsakokrat, ko smo zasidrali lopato v zemljo, smo se bali, da bo zarjavela kovina zadela ob lobanjo ali pa da bo zakrivalo, ko se bo skozi meso prerezala do kosti. Nad nami so stali stražarji, nas opazovali in priganjali, naj kopljemo hitreje.

Kopali smo že dva dni in začel sem se spraševati, ali smo v resnici iskali kakšno truplo ali pa je tudi to bil del japonske »poboljševalne metode«. Ta moja misel se je potrdila naslednje jutro. Ko smo spet korakali proti dokom, nam je »Ploski obraz« nenadoma zapovedal »stoj!« in morali smo se obrniti proti desnemu robu grmovja ob cesti.

Tam je le nekaj korakov stran, v mlaki strjene krvi, ležala gola Kitajka, obleko pa je imela zavito okrog glave. Na telesu ji je zijala grozna rana od trebuha do prsi, ki je morala nastati z enim samim zamahom. Meso je na vročem soncu odstopilo od kosti in po truplu so lazili beli črvi. Med medenico mrtve žene pa se je, z glavo obrnjeno navzdol, belila okostje nerojenega otroka. Neki Japonci je z ostrjo bambusovo palico brutalno ubil nosečo žensko. Tu smo morali stati kakih dvajset minut, preden je spet prišlo povelje, naj se obrnemo na levo. Nekaj

7 ujetnikov je le s težavo zadrževalo slabost, eden pa je omedlel.

»Prekleti lopovi!« je zamrmral Don. »Tudi to se torej da napraviti z bambusom. Bog obvaruj, da bi videli še kaj podobnega.«

Toda nekaj dni pozneje smo videli. Nekega moškega so položili nad mlade bambusove poganjke in mu privezali noge ter roke na kolce, ki so jih zabili globoko v zemljo. V tropski vročini raste bambus zelo hitro — za več centimetrov dnevno — in poganki so dovolj močni, da predrejo sleherno oviro, tudi živo človeško meso.

Podoba je bila, da je opazovanje te krutošči postalo del našega vsakdanjega življenja, kajti nekaj dni kasneje so gnali našo skupino po glavni cesti na Newtonov trg. Tam smo obstali in se pridružili več drugim skupinam iz Pasir Panjanga. Obrnili smo se morali k mali grudi japonskih oficirjev in stražarjev. Pričakovali smo, da nam bodo spet govorili o disciplini ali pa nam dajali lekcije o nepremagljivosti Japonske oziroma nam povedali, da gremo v druga taborišča, dokler nismo opazili blizu Japoncev pod oboroženo stražo treh avstralskih oficirjev. Nobenega govorjenja ne bo. Avstralec so pripeljali naprej in čakali smo, kaj se bo zgodilo. Japonski oficir je potegnil iz žepa zavojček cigare in ponudil vsakemu izmed Avstralcov. Presenečeni so sprejeli in se spogledovali. Japonci se je na široko smejal in kazal dve vrsti velikih, ravnih zob, da je bil videti kot reklama za zobno pasto. Prižgal je Avstralcem cigarete, se priklonil, stopil nazaj in zavpil povelje. Prišel je japonski vojak in zabodel vsakega Avstralcu v trebuh. Ko so se zgrudili na tla, je strumno prikoral drugi Japonec, trikrat visoko dvignil meč in z enim zamahom odsekal Avstralcem glave.

Trije od naše skupine so omedleli, a so jih njihovi tovariši držali pokonci. Pustili so nas stati tu še nekaj minut, najbrž zato, da bi si dobro vtisnili v spomin japonsko vsemočnost. Potem je zadonelo novo povelje in razbilo morečo tišino. Eden izmed Japoncev je privezal vsako glavo na dolgo vrv in

jo vrgel na tramvajsko žico, ki je visela čez cesto. Zdaj so te tri glave viselo na žici in kri je kapljala iz odsekanih tilnikov, oči, nosnice, ušes in ust. Na cesti pa so se v mlaki krvi razmočile in brezobličile tri cigarete. Japoncem se ni nikamor mudilo. Pustili so nas stati tu še kakih pol ure, končno pa smo le smeli oditi nazaj v Pasir Panjang.

Sicer je čudno, toda zdela se mi je, da poveljnik našega taborišča ni bil naklonjen tem krutostim. Bil je visok debeluhar, ki mu uniforma ni mogla skriti vseh obil. Na mestih, ki so bila najbolj odrgnjena, se je obleka svezila. Njegova končasta kapa se je nevarno zibala na vrhu okroglega, čemerne obraza. Pri umoru na Newtonovem trgu ga ni bilo zraven in tudi sicer smo ga le redko videli, razen če smo bili deležni kakšne posebne milosti, recimo takrat, ko so pripeljali sod z našim dnevnim obrokom pitne vode. Na nesrečo pa ni bil ta poveljnik dolgo v taborišču.

Dan ali dva preden je bil premeščen, sem predlagal Donaldsonu, naj bi zaprosili za dovoljenje, da se lahko na poti k dokom okopljemo v morju. Don se je strinjal, da nimamo kaj izgubiti, če zaprosimo za dovoljenje. Zato sem se približal »Debeli zadnjici« in ga prosil v malajščini, če se lahko gremo kopat. Rekel je, da bo vprašal poveljnika. Na splošno presenečenje je ta dovolil in naslednje jutro je nas dvajset kakih deset do petnajst minut čofotalo in plavalo v vodi, preden smo odšli spet na doke k neogibnemu čiščenju ruševin. Bil smo presrečni. Po dolgem času smo doživeli fizično zadovoljstvo, da smo si izmili nasledno potu in nesnag ter dobili nove pobude za življenje. Še isti večer je imel poveljnik govor. Povedal nam je, da odhaja in da obžaluje okoliščine, v katerih živimo, a največ, kar lahko stori, je to, da predlaga svaletu nasledniku nekaj izboljšav. Tišino noč se ni vrnilo pet vojakov in dva podoficirja z dela. Spet nihče ni hotel vedeti, kako so izginiti, razen da je kopanje v morju imelo svoj delež pri tem. Za tiste, ki smo ostali, je bila to zelo nesrečna zadeva, kajti novi poveljnik je prišel že zgodaj naslednje jutro.

Zbrali smo se na zbirnem prostoru in spet so nas preštevili. Poveljnik pa je ta čas korakal pred nami; bil je suh, čemern možiček s širčajočo brado in svetlimi očmi. Eden izmed njegovih spremstva je prinesel neogibni zaboj od mila in poveljnik je stopil nanj ter nam govoril v spakedrani angleščini. — Povedal nam je, da se imenuje polkovnik Niekar — toda opazil sem, da ima samo kapetanske znake. Njegov govor je bil kratek. Ko ga je končal, je stopil z zaboja in bahavo odkorakal, zadaj pa njegovi pripravniki, ki so se na vse kriplje trudili, da bi držali korak z njim. Med njimi je bil tudi vojak z zabojem. Ta procesija se nam je zdela prava komedija.

Toda polkovnik (kapetan) Niekar ni bil šaljivec. Bil je ob devetih, ko se nam je prvič predstavil. Stali smo morali mirno. Ob štirih popoldne smo še vedno stali in tišči, ki so se zgrudili od izčrpanosti, so držali pokonci njihovi tovariši.

Potem je spet prikoral poveljnik in kot poprej stopil na svoj zaboj. Začel nam je na dolgo in široko razlagati, kako so Japonci dobri, prijazni in obzirni in kako smo mi, jetniki, nevaležniki. Rekel nam je, da smo svinje, Japonci pa so sami »angeli masčevanja«. Nato je nepričakovano umolknil in tlesknil s prsti. Kak ducat stražarjev je izbralo med nami tišči, ki naj bi bili največji. Večinoma so bili Avstraleci. Stražarji so me preželi, ker nisem opazil, da sem si naskrivaj sezul čevlje in skril kolena. Izbrali so dvanajst ujetnikov, ki so se morali postaviti med nas in poveljnika. Potem je ta nadaljeval svojo govoranco.

»Včeraj ste vi, britanski vojaki prosili za kopanje v morju. Rekel sem: Da, dobro, vi se odlično in potem delati! Toda včeraj je sedem vojakov ubežalo — zelo slabo, zelo slabo. Mi ne vemo, kam ti vojaki gredo, zelo slabo, zelo slabo, zelo nečestno. Naj bo kakorkoli že, naučiti se morate lekcije. Da, Cesarstva japonska armada obvladuje svet. Mi smo osvoboditelji Azije. Naučiti se morate lekcije!«

Zavistelj se svoj meč na zaboj.

Štafeta mladosti 1961

Kakor po drugih krajih naše države se tudi na Gorenjskem mrižično pripravljajo na letošnjo - »Štafeta Mladosti«. V petek je bil sklican sestanek pripravljalnega odbora, ki so se ga udeležili predstavniki občinskih zvez za telesno kulturo in občinskih štabov za izvedbo štafete. Pogovorili so se o letošnjih štafetah in napravili spored odhoda oziroma prihoda posameznih štafet. Kakor vsako leto bodo tudi letos razen republiške štafete še 2 okrajni in 22 občinskih.

Republiška štafeta bo krenila v petek, 21. aprila, z Vršič ob 8. uri in bo prispela v Kranj ob 13.35. S 15-minutnim postankom bo nadaljevala pot proti Medvodam oziroma Ljubljani. Po vseh središčih

Gorenjske bodo prirejali štafetam slavnostne sprejeme in pozdravne govore.

Republiški štafeti se bosta pridružili dve okrajni, in sicer žirovsko - škofjeloška in trškiško - kranjska. Poleg teh se priključijo še triglavska, dovška, belopoljska

in mežakeljska. Organizira jih je senjski štab. Radovljiški štab pa organizira bohinjsko, begunjsko in jelovško, ki se prav tako priključijo republiški progi. - Občinski štab pa bo organiziral: krvavsko, jamniško in jezersko. Škofjeloški štab pa sobodensko, javorjsko,

poljansko, selško, rovtarsko, planiško, davško in privoško. Trškiški štab bo organiziral ljubeljsko, koroško in golniško. Občinski štab Ziri pa organizira fužinsko štafeto. O podrobnostih izvedbe letošnje štafete bomo poročali v sredino. -

Republiška ženska rokometna liga

Visoka zmaga Kranjčank

Mladost : Rudar 14 : 4 (7 : 1)

Kranj, 16. aprila

Za rokometno tekmo moških ekip je bila na igrišču Mladosti v Strazišču prvenstvena tekma ženske republiške lige med domačo Mladostjo in Rudarjem iz Trbovelj. Tokrat so domačinke zaigrale učinkovito in zmagale z desetimi goli razlike. - Današnja tekma drugega kola z nasprotnicami, ki so že igrale v zvezni ligi, si je ogledalo nad 300 gledalcev.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah - Rudar: Šipek, Punter, Bauer, Golc, Jarc, Binelli, Jarc A, Mlakar, Hohkraut, Pavlič; - Mladost: Udovč, Bregar, Kolman,

Ankele, Tolar I, Tolar II, Jankovič, Kristan in Rajgelj.

Takoj na začetku tekme so domačinke presenetile s hitrimi napadi na vrata nasprotnice. Že v prvi minuti pa je Kolmanova potresla mrežo nerovne vratarke Šipke. Ankeletova je minuto kasneje naskočila na povečala. Edini gol za Rudar je v prvem polčasu dosegla Binelli. Po stanju 3 : 1 pa so igralko Mladosti spet pritiskale moštvo Rudarja v obrambo, ki pa ni bila preveč zanesljiva; tako da je bil rezultat prvega polčasa 7 : 1 v korist Mladosti. Strelke golov so bile: Ankeletova, Bregarjeva 2 in Tolarjeva 1.

Tudi v drugem delu igre so Kranjčanke nadaljevale z dobro igro, le da jim je pošla moč in je bila tekma počasna. Vzrok temu je bil tudi močan veter. V drugem polčasu so dosegle gole Bregarjeva 3 in Kolmanova 4 za Mladost ter Bauerjeva in Binellijska 2 za Rudar.

Visoka zmaga kranjske Mladosti je povsem zaslužena, zlasti še, ker so se igralko domačega moštva dobro znašle pred vrati nasprotnice in ker so se hitro vračale v obrambo. J. Z.

TELESNA KULTURA

Slovenska moška rokometna liga

Slabo sojenje

Mladost : Slovan 11 : 13 (6 : 5)

Kranj, 16. aprila

Danes dopoldne je bilo odigrano tretje kolo v moški republiški rokometni ligi. V Kranju sta se na igrišču Mladosti srečali ekipi ljubljanskega Slovana in domače Mladosti. Vreme je bilo precej vetrovno, igrišče pa dobro za igro. Ekipi sta se približno 350 gledalcev predstavili v naslednjih postavah:

MLADOST: Čebulj, Belehar, Petrič (3), Rus, Ankele (1), Sotelsšek (2), Juvan (2), Rebolj F., Sotelsšek (3), S. Bregar, J. Bregar.

SLOVAN: Soklič, Djuraki, Orehek (2), Reata (3), Zevnik, Virk (2), Kunelj (1), Golina (2), Kranjc, Artanec (3), Pirč.

Že v prvi minuti so gostje vodili z 1 : 0. Vendar so se domačini kmalu postavili na noge in izenačili ter bili do konca polčasa vsekozi v vodstvu. Zamerili bi predvsem sodniku, ki ni znal držati igre v rokah. Že v začetku je naredil grobo napako pri Juvanovem startu na žogo, ko je za vratar

gostov metal iz svojega prostora. Dosodil je prosti strel v korist gostov v trenutku ko si je Juvan priboril žogo in s tem Mladost prav gotovo oškodoval za zadetek. Sodnik je bil še celo toliko zmeden, da je igro iz nerazumljivih vzrokov zaključil in jo potem po posredovanju službojučega nadzornika Polčasa se je končal 6 : 5 v korist Mladosti.

Drugi polčas se je začel nekoliko mirneje in sta se ekipi ves čas menjavali v vodstvu. Sodnik je spet delal grobe napake v škodo obeh moštev in velikokrat po nepotrebnem prekinjal igro. Zmagali so gostje z rezultatom 13 : 11.

Igralec Mladosti se pozna, da ne obiskuje redno treningov in so nekateri posamezniki delali osnovne napake. Z malo več volje in srčnosti v igri bi prav gotovo lahko osvojili obe točki. - Lahkomiselnost pa jih je kaznovala s porazom. Vsekakor bo treba začeti drugače, saj je vsaka osvajača točka dragocena. M. Z.

Slovenska conska nogometna liga

Izkoriščene možnosti

Triglav : Maribor 3 : 3 (1 : 1)

Kranj, 16. aprila

Danes popoldne je bila na igrišču Mladosti v Kranju prvenstvena tekma Slovenske conske lige med domačim Triglavom in prvim na lestvici Mariborom. Vreme sončno in ugodno za igro. Gledalcev okoli 2000. Sodnik Kičan iz Murske Sobote.

Moštvi sta nastopili v naslednjih postavah:

TRIGLAV: Galič, Brezar II, Rozman, Dagarin II, Perkovič, Mesarič (Stular), Siladji, Norčič, Potočnik, Krašovec, Brezar I.

MARIBOR: Vabič, Donko, Gabrijan, Tolič, Zečič, Radulović, Kreač, Blaznik, Breznik in Kramer, Sober.

Strelci v 34. minuti Sober in 56. ter 66. minuti Kreač za Maribor, za Triglav pa Brezar I v 42. min., Krašovec v 75. min. in Norčič v 89. minuti.

Po začetni nervozi so gostje iz Maribora v prvem polčasu trikrat zelo nevarno prodrli pred vrata Triglava, vendar jim zaradi nespretnosti napadalnih igralcev ni uspelo doseči gola. Po nevarnem obleganju vrat domačinov je Sober ušel obrambi (Rozmanu in

Perkoviču) ter povedel svoje moštvo v vodstvo 1 : 0 v 34. minuti. Igra je bila mirna in ne preveč lepa. Tri minute pred koncem prvega polčasa je Brezar I izenačil iz prostega strela s kakih 25 metrov. Vratar gostov je že žogo držal v rokah, toda nezanesljivo, tako da mu je ušla v mrežo. Rezultat polčasa je bil 1 : 1.

V drugem polčasu je bila igra nekoliko živahnješa in tudi zanimivejša. Že v 56. minuti je Kreač zvišal rezultat na 2 : 1 v korist Maribora. Kranjčani so se upirali - toda znižati rezultata niso mogli zlepa. Povrh vsega je Kreač v 66. minuti dosegel še tretji gol za goste in tako je bila usoda Triglavov skoraj že zapечатena. Toda ni bilo tako. V 75. minuti je dobil Krašovec žogo in jo peljal proti голу gostov. Preigral je obrambo

in dosegel gol ter znižal rezultat na 3 : 2. Minute so teklo, toda gola ni hotelo biti, čeprav so imeli Mariborčani več možnosti, da bi ga dosegli. Sodniku bi morda zamerili, da ni v 85. minuti dosodil kot v korist domačinov, ko je bil Krašovec zrušen na prečni črti in se je žoga odbila od igralca gostov.

V 89. minuti je prišlo do grobe predr vrati gostov. V kazenskem prostoru sta bila zrušena Siladji in Krašovec. Sodnik je pravilno dosodil enajstmetrovko. Realizator je bil Norčič. Vsi smo pričakovali ali bo točka ali pa poraz. Toda hladnokrvni Norčič je z vso pri-sebnostjo plasiral žogo v mrežo. Rezultat 3 : 3. Med gledalci je bilo navdušenje, kajti za Triglavane je osvojitve točke z moštvom, ki bo zanesljivo osvojilo prvo mesto v SCL, uspeh. - Sodnik je opravil svojo nalogo zadovoljivo. M. Z.

in dogodki po tekmi...

Za Mariborčane je današnji rezultat pomenil v nekem smislu poraz. Niso se nadejali, da jim kranjski Triglav, ki se bori za obstanek v ligi, lahko odvzame celo točko. Vendar pa se je to dogodilo. Nekaterim izmed gostov so prav zaradi tega popustili živci. - Povzročili so nesportne izpade že začeli z branjem kranjskih nogometašev potem, ko je sodnik tudi uradno zaključil srečanje. Kranjčani, ki so bili veseli osvojenih točk, so bili presenečeni nad izpadi gostov. Prav gotovo pa je bil med njimi najbolj začuden srednji krilec Triglava Perkovič, ko mu je eden izmed gostov skočil na nogo in ga tudi močno brenil.

Vodstvo gostov je hotelo vso krivdo zvaliti na Kranjčane. - Nljlo si je celo več. Eden izmed vodstva je poslal kranjskega odbornika NK Triglav, da Mariborčani prosijo Kranjčane, da jim ne bi pokvarili še avtobusa. Ta je prav gotovo mislil na dogodek iz Maribora, ko so tam gostovali Kranjčani in po tekmi ostali s praznim koleškom pri avtobusu.

Takšni dogodki in takšen način prenašanja sporih neuspehov - prav gotovo samo škoduje razvoju naše telesne vzgoje. Zlasti pa se iskane vzroke za neuspeh na športnem srečanju. Nihče ne trdi, da so Kranjčani boljši nogometaši kot Mariborčani. Če na jim je danes uspelo osvojiti točko s poštovnovalno igro, za kar so jim dali priznanje tudi navdušeni gledalci, je treba toliko bolj dogledke po tekmi, ki so jih povzročili gostje, obsojati.

Zadnji športni rezultati

I. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA
Vardar : Sarajevo 0 : 0
Hajduk : Vojvodina 2 : 0
Crvena zvezda : Partizan 3 : 2
Velež : Radnički 1 : 0
Borac : Split 3 : 1
Rijeka : Dinamo 0 : 0

II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA
Karlovac : Varteks 3 : 1
Sloboda : Lokomotiva 2 : 1
Zelaznik : Sibenik 3 : 1
Zagreb : Proleter 1 : 2
Borac : Celik 1 : 0
Trešnjevka : Triglav 1 : 0

SLOVENSKA CONSKA NOGOMETNA LIGA
Sobota : Nova Gorica 4 : 1
Nafta : Krin 2 : 2
Triglav : Maribor 3 : 3
Rudar : Olimp 1 : 2
Slovan : Ilirija 1 : 1

MALI OGLASI

PRODAM

Prodam dobro ohranjen jesen skedenj (pod), krit z opeko. Možnost prestativne. Naslov v oglašnem oddelku 1411

Prodam Fiat 1100 tip 48. Naslov v oglašnem oddelku 1417

Zelo poceni prodam zakonsko spalnico iz trdega lesa, v dobrem stanju. Naslov v oglašnem oddelku 1420

Prodam rabljeno sobno in kuhinjsko pohištvo za 60.000 din. Pižorh, Predvor 5 1420

Prodam osebni avto »Ford« Taunus, model 1952, v brezhibnem

NOVE STALNE AVTOBUSNE PROGE

Ljubljana - Kranj - Begunje - Jesenice

-Avtopromet- Kranj uvaja na željo prebivalstva novo avtobusno linijo med Jesenicami in Ljubljano po sledečem voznem redu:

VD	VD	VD	KM	VD	VD
1	2	3		4	5
-	16.30	20.45	0	O. LJUBLJANA	P. 13.15
-	16.40	20.55	7	Sentvid	13.05
-	16.45	21.00	10	Medno	13.00
-	16.50	21.05	13	Medvode	12.55
6.20	17.05	21.20	26	KRANJ	12.40
6.25	17.10	-	30	Naklo	12.35
6.30	17.15	-	33	Bistrica	12.30
6.35	17.20	-	35	Podbrezje	11.25
6.40	17.25	-	40	Posavec	11.20
6.45	17.30	-	44	Črnivec	11.15
6.50	17.35	-	46	Podvinj	12.10
-	17.40	-	49	Radovljica	-
-	17.45	-	52	Lesce	-
-	17.50	-	-	Vrba	-
7.01	-	-	55	BEGUNJE	12.00
7.15	17.55	-	62	Moste	11.45
7.20	18.00	-	64	Potoki	11.40
7.25	18.05	-	67	Javornik	11.35
7.30	18.10	-	70	P. JESENICE	O. 11.30

OPOMBA: Na postajo, za katero v voznem redu ni označen čas prihoda, prihaja avtobus vedno 1 minuto pred označenim časom odhoda. Proga prične obratovati 16. aprila 1961.

-AVTOPROMET- KRANJ
Zanova 3

Komisija DS za sprejem in odpust delavcev pri podjetju »PUŠKARNA« Kranj razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

1ključavničar s poznavanjem kovaškega dela
1skladiščnik - 1 orodjar - 3 strugarje
1 nekvalificiran delavec
1 rezkalec - 1 kopitar

Plača po tarifnem pravilniku podjetja.

Za vedno nas je zapustil v 90 letu starosti naš ljubljani mož, oče, dedek in pradedek

Franc Brunskole

osebni upokojenec - dolgoletni uslužbenec občine Bled

Pogreb pokojnika bo 18. aprila 1961 ob 17. uri, na kranjsko pokopališče.

Zalužbi: žena Marija, sin Franjo, hčerka Maruška in Berta z družinami.

ZAHVALA

Po dolgi bolezni nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, stari oče, brat in stric

Franc Kuhar

Najlepše se zahvaljujem vsem tistim, ki so ga spremlili na njegovi zadnji poti. Se posebno zahvalno smo dolžni gasilskemu društvu Senčur, godbi iz Cerkeja, csemletni šoli Senčur in vsem ostalim.

Srednja vas, 12. aprila 1961

Zalužbi: žena Angela, sin Franci in hčerka Vida z družino ter ostalo sorodstvo

O S T A L O

Radiomehanika za popravilo radio aparatov, sprejemno. Na-stop službe takoj, plača po dogovoru. Stanovanjska skupnost St. Loka 1397

Sprejemno takoj čevljarstva pomočnika. - »COKLA« - Blejska Dobrava 1453

PISCANCE - POHANCE, žive in vsak dan sveže zaklane za prodajo v delikatnih trgovinah, tudi pakirane v vrečkah, ima stalno na zalogi Kmetijska zadru-ga v Naklem. Kvalitetno živo in zaklano blago dobavlja zadruga iz lastne reje in je zaradi tega tudi ceni primerna. Za vsa naročila in pojasnila se obrnite na telefon št. 26-58. KZ Naklo 1404

KINO

Jesenice - »RADIO«: 18. in 19. aprila ameriški film MLADI LEVI
Jesenice - »FLAVZ«: 17. in 18. aprila ameriški barvni film TR-GATEV

Bled: 18. in 19. aprila francoski film ZAKON JE ZAKON

Radovljica: 18. aprila zahodno-nemški film - NEDOKONČANA ZGODBA ob 20. uri, 19. aprila isti film ob 18. in 20. uri

Škofja Loka - »SORA«: 18. in 19. aprila ameriški film DEKLETA POD MORJEM

Kranj - »STORZIC«: 17. aprila poljski film VLAH ob 17. in 19. uri, 18. aprila isti film ob 17. in 19. uri ter matineja istega filma ob 10. uri

Strazisce - »SVOBODA«: 18. aprila angleški barvni film DOKTOR BREZ DELA ob 18. in 20. uri

Kamnik: 17. aprila ameriški barvni film VRTOGLAVICA ob 20. uri, 18. aprila japonski film SKRI-TA TRDNJAVA ob 20. uri

FIZIČNI NAPAD

NA SODNIKA

Senčur, 16. aprila

Danes dopoldne je bila v Senčurju odigrana prvenstvena nogometna tekma Gorenjske podzvezde med domačim Senčurjem in Jesenicami. Prvi polčas se je končal neodločeno. V drugem delu igre pa so Jeseničani po levem krilu dosegli prvi gol in domačini so kmalu izenačili na 1 : 1. Pri tem rezultatu je Klinar (Jesenice) zastreljal tudi enajstmetrovko. Tudi drugi gol za Jesenice je doseglo levo krilo.

Dvanajst minut pred koncem tekme pa je prišlo na igrišče do neljubega dogodka, ko je moral sodnik Grbec z Golnika tekmo prekiniti, ker je publika vdira na igrišče in ga fizično napadla. Sicer pa Jeseničani niso na igrišču pokazali nič kaj zanimive igre. - Morda bo v nedeljo bolje, ko se bodo srečali s kranjsko Mladostjo na Jesenicah.

Tekme v Škofji Loki danes sploh ni bilo, kajti kranjska Planika je ostala doma. Tudi to ni polivalo vredno, čeprav so bili vsi prepričani, da s Partizanom ne bo točk. Planika je lani osvojila naslov gorenjskih prvakov, medtem ko jim letos ne gre tako gladko in

Naša športna prognoza

PARI ZA SESTO KOLO

Olimp : Triglav, Jesenice : Mladost, Planika : Naklo, Prešeren : Škofja Loka, Triglav B : Tržič in Ljubljana : Sobota.

NESREČE

NESREČE

Zelenci, 15. aprila

Ob 13. uri se je pripetila na cesti Zelenci-Zal log lažja prometna nesreča pri Pleseniškem mostu. Tu sta trčila tovorni avto S-1937 in osebni avtomobil S-14011. Škoda na vozilih znaša 130.000 din; telesnih poškod ni bilo.

se držijo za vodilno skupino. Brez borbe predati Ločanom obe točki, pa je kljub temu nesportno.

Tržič je danes z zmago nad Prešernom prehitel vodečo Mladost. Obe moštvi imata po 11, kolu enako število točk, vendar ima Tržič boljši golski količnik. - Mladost je svojo tekmo odigrala že v četrtek, ko je na svojem igrišču premagala drugo ekipo Triglava.

Današnji rezultati
Škofja Loka : Planika 3 : 0 p.f., Tržič : Prešeren 9 : 1 in Senčur : Jesenice 1 : 2 (prekinjeno).

Veslesalom pod Eno
ZUPANČIČEVA IN SUMI
NAJBOLJŠA OD NASIH

Kataniča, 15. aprila

Na mednarodnem smučarskem tekmovanju v veslesalomu po strminah ugaslega vulkana Ene je v moški konkurenci zmagal Francoz Bozon s časom 56.4. Od Jugoslovancev je bil najboljši Sumi s časom 58.2, Krizaj je bil 22., Rakovič pa 24.

V tekmovanju žensk so se izkazale Avstrijke, ki so osvojile prva tri mesta. Zupančičeva, ki je bila leta 1958 prva na tem tekmovanju, je bila sedaj enajsta. Rutarjeva je bila 13., Jamnikova pa 17.

Gorenjska rokometna liga

BORAC : MLADOST II 18 : 18

Kranj, 16. aprila

Danes dopoldne je bila na igrišču na Prevaljah pri Kranju odigrana prvenstvena rokometna tekma gorenjske lige med Borcem in Mladostjo B. Po izredno zanimivi igri sta se ekipi razili z neodločenim rezultatom 18 : 18.

Kranj, 15. aprila

Na cesti I. reda, na odcepu pred tovarno Iskra sta ob 14. uri trčila osebni avtomobil S-27255 in motor-no kolo S-31156. Osebni avtomobil je pripeljal z avtobusne postaje na cesti I. reda, motorist, ki ga je prepoznal zagledal, je pri zaviranju padel; pri tem je dobil lažje poškodbe na levi nogi, na motorju pa je za 15.000 din škoda.